

Falkovitz002

Religionsfilosofen Gerl-Falkovitz uppskattar "Humanae vitae"

Hanna-Barbara Gerl-Falkovitz

Foto (ej samband med artikeln):

<https://www.google.se/search?q=gerl+falkovitz&tbm=isch&source=iu&ictx=1&fir=IP8tKvlcwLk-cM%253A%252C81cHOGtvsJMukM%252C &usg=AFrqEzemPdLW798>

Linz (kath. Net/KAP). Encyklikan "Humanae vitae" och dess fortplantningstema har med "hänsyn till kvinnans fint differentierade kroppslighet" varit föremål för en kritisk granskning av religionsfilosofen Hanna-Barbara Gerl-Falkovitz. Den teologiska sommarakademin i Aigen (Österrike) har i år ägnat sig åt den för 50 år

sedan utgivna encyklikan av Paulus VI och åt de konsekvenser som sedan följt på brytandet av enheten mellan fortplantningen och den sexuella akten.

Kritiska sökfrågor till påven Paulus VI:s för 50 år sedan publicerade lärodokument har naturligtvis lyfts fram i tillbakablicken. Frågan var varför själva avsikten med samlaget, nämligen att få barn, kunde frångås genom utnyttjandet av den rytmiska infertiliteten i kvinnans fertilitetscykel, och moraliskt bedömas annorlunda än användandet av manipulativa eller kemiska medel som p-pillret.

Utgångspunkten för Gerl-Falkovitz' föredrag på det häromdagen avslutade teologiska sommarseminariet i Aigen (Österrike) var dock en annan under temat "Vilken inverkan har det för kvinnans del när kärleken och fruktbarheten skiljs åt?" Gerl-Falkovitz stod för ett inledningsanförande på temat "Humanae vitae 50 år" under den för trettionde gången anordnade sommarakademin med medverkan av bland andra ärkebiskopen Mieczyslaw Mokrzycki av Lemberg, S:t Pöltnerbiskopen emeritus Klaus Küng, hjälpbiskopen emeritus av Salzburg, Andreas Laun, samt bioetikern Susanne Kummer, från det kyrkliga institutet IMABE (Institut für Medizinische Anthropologie und Bioethik, grundat 1988 i Wien).

I en tid då den "gröna naturen" helt enkelt skulle förhärligas blev det för den undervisande filosofen på filosofiska-teologiska högskolan Benedikt XVI i Heiligenkreutz "obegripligt varför unga kvinnor skulle ställa in sin månadsrytm i mellan två och tre årtionden av sina liv".

Men användningen av befruktningskontrollerande medel skulle dock påbörjas mycket tidigt – ibland redan i puberteten när organismen inte är fullt utväxt. Denna utveckling, som också drevs på av kvinnorörelsen, påskyndade rollen i att ständigt "neutraliseras" och "stå till förfogande" i kvinnornas liv, vilket kunde ses som spiken i feminismens kista, sa Gerl-Falkovitz i sin kritiska granskning.

Det samhällseliga uppbärandet av kostnaderna för det kvinnligt kroppsliga i allmänhet, blir till slut "emancipation av det egna livet,

dess anspråk och motstridigheter – till förmån för en gömd *in blanco* underkastelse under mannen”. Paulus VI kunde i ”*Humanae vitae*” förgäves tala om en reduktion, respektive förtingligande, av det kvinnliga livet till ett ”verktyg för tillfredsställelse av driften”.

Fröbankerna, surrogatmödrarna och de genetiskt perfekta barnen.

50 år efter det då förkastade åtskiljandet av fortplantningen och föreningen i kärlek skulle, när frikopplingen var synliggjord, få övertydliga konsekvenser. Gerl-Falkovitz gjorde deltagarna uppmärksamma på ägg-och fröbanker ”med genetiska bruksanvisningar, anonymt avlande i laboratorium och betalda spermadonatorer i stället för fäder”.

På den kvinnliga sidan skulle det finnas surrogatmödrar som skulle reserveras som ”livmödrar (uterus)” och barn skulle bli ”verktyg för önskeuppfyllande”, som också skulle kunna ”ges tillbaka” om barnet inte motsvarade ”beställningen” – och om abort inte skulle tillgripas. ”Barn blir ’gjorda’ och inte frambringade”, tillade Gerl-Falkovitz i en hänvisning till tidsandan.

Själva skärpan i alla dessa ”reduktioner i det mänskliga” förutsades inte 1968; ”likväl formulerar encyklikan den inre logiken av en från avlandet skild kärlek i princip helt riktigt”. När varje äktenskaplig akt i verkligheten skall omfatta hängivelse *och* fruktbarhet – som påven då tillrådde – så innebär det enligt religionsfilosofen en kommunikativ utmaning för både hustrun och mannen. Hustruns mycket djupare livsinsats för barnet talar klarspråk om den äktenskapliga aktens asymmetri. ”Denna asymmetri måste alltid föra samtalet tillbaka till belastningen för hustrun i och med förlossningen, till arbetsfördelningen, till det delade gemensamma ansvarstagandet för att lösa alla uppgifter – och inte till en enkel ofruktbarhetsautomatik”.

”Humanae vitae” skulle kunna bli en impuls för ett nytt *vara tillsammans* i den äktenskapliga akten. Gerl-Falkovitz sa ordagrant: ”Bortom all lära i moralen, som för många låter torr, kunde visionen i dag förnyas så att en äktenskaplig akt, som ofta kan kännas främmande, får uttrycka en gudomlig spänning, en levande fruktbarhet och det ofrånkomliga i att uttrycka en asymmetrisk gemenskap?”

Källa: Copyright 2018 *Katholische Presseagentur* KATHPRESS, Wien, Österrike, med samtliga rättigheter. <http://kath.net/news/64912>

Översättning i september 2018, Göran Fäldt.

Hanna-Barbara Gerl-Falkovitz; Född 23 november 1945 i Kulmain, Tyskland. Böcker: *Verzeihung des Unverzeihlichen? Ausflüge in die Landschaft der Schuld und der Vergebung.*